

SANDVIKS- GUTTEN

Løssalg kr. 40.-

NR. 2. SEPTEMBER 2004

Organ for Sandvikens Bataljon - Stiftet 17. mai 1857

34. årg

Foto: S. Tangseth

Fjellveien er 125 år!

Søndag 12. september markes jubileet med aktiviteter langs strekningen fra Munkebotn til Bellevue. Ta på deg finstasen og bli med i Fjellveien denne dagen.

Terminliste for aktiviteter i huset

AUGUST 2004 – DESEMBER 2004

Dato:	Tema:	Ansv.:
Fredag 10. sept.	Åpent hus	(Edmund Tangseth)
Søndag 12. sept.	Fjellveien 125 år. Madam Felle-statuen kl. 10.30.	
Fredag 24. sept.	Åpent hus	(Franz H. Dueland)
Søndag 3. okt.	Sandviksfjellsturen	
Fredag 8. okt.	Åpent hus	(Egil Olsen)
Fredag 22. okt.	Høstmøte	(Willy Hovland)
Fredag 5. nov.	Åpent hus (Bingo mell. 21-22)	(Dag Nilsen)
Lørdag 20. nov.	Julemøte	
Fredag 3. des.	Åpent hus	(Gunnar Spjeld)
Søndag 12. des.	Juletreff på hytten	
Fredag 17. des.	Åpent hus	(Edmund Tangseth)
Mandag 30. des.	Romjulistreff	(Franz H. Dueland)

Alle arrangementer (bortsett fra årsmøtet) er for både sandviksjenter og sandviksgutter. Styret vil forsøke å ha en temakveld pr. mnd.

Dette vil vi komme tilbake til ca. 2 uker før møtene.

Sandvikshilsen

fra

Styret

i Sandviksguttenes Forening

HUSET

Det ble for flere år siden bestemt å skifte gavlene i huset samt vinduslister. Vi startet arbeidet i begynnelsen av juni. Stillas fikk vi låne hos Einar Berge Hansen. Det ble rigget en kveldsstund av Einar, Toremann, Fedda og meg. Pr. dags dato er veggen opp mot «Hønsen» revet og bygget opp igjen. Det som gjenstår er skifting av 2 vinduer, på loftet samt, i stuen i 2. etasje, pluss listing.

Mot Ekrengaten er veggen revet, samt at den er isolert og pappet. Vi skal i tillegg skifte plankene helt nede, samt alle hjørnebord, men det er problemer med å skaffe riktig dimensjon, men der har kommunen sagt seg villig til å se på saken. Når vi har fått alt på plass må vi male! Det trengs folk. Ta kontakt med styret, eller Willy Hovland, tlf. 55 31 38 29 – 41 56 41 18, eller Jan Nilsen, tlf. 98 28 67 53.

Juli 2004 Foto: S. Tangseth

Vi håper å være ferdig ved utgangen av juni! Toremann er bas for jobben, ellers har vi hatt mye hjelp av Fedda og Helge Osvold.

Willy Hovland

SANDVIKS- GUTTEN

I redaksjonen:

Edmund Tangseth
Tlf. 55 24 37 76
e-post:
edmund.tangseth@
bergen.kommune.no

Dag Nilsen
Tlf. 55 32 52 37
Mob. 982 86 753

Formann Sandviksguttenes Forening ..

Willy Hovland
Måseskjærveien 12
5035 Bergen
Tlf. 41 56 41 18

Leder Damegarden

Eli Berentsen
Sandviksveien 24
5035 BERGEN
Tlf. 55 32 76 96

Bladets adresse:
Grensegrenden 1
5035 SANDVIKEN

Tlf. 55 32 90 42 (Huset)

Bankkontonr.:
3624.51.25040

Sats og Trykk: Grafisk Forum A/S
Boks 46 Kokstad, 5863 BERGEN

Redaksjonelt

Redaksjonen valgte å komme ut med dette nr. etter sommeren. Vi fikk nemlig litt liten tid før ferien p.g.a. stoff som ennå ikke var ferdig. Vi ville ikke komme i den situasjonen at dere ikke fikk bladet før dere evt. reiste på ferie. Derfor valgte vi å vente med utgivelsen til etter ferien.

Men den som venter på noe godt venter ikke forgjeves. Vi tror det er interessant lesestoff vi presenterer for dere – bl.a. fra årets korpssesong, noen interessante erindringer fra Tore Aaberg og ikke minst glimt fra Sandvikens Bataljons historie ført i pennen av Svein Tangseth. Denne artikkelen følges opp i neste nr. som kommer ut like før jul

Fjellveien er 125 år!

Fjellveien – enhver bergensers identitet er knyttet til veien som slynger seg under de bergenske fjell fra Munkebotn til Bellevue. Fjellveien er kjent langt utenfor byens og landets grenser. Den er besunget og hyllet.....

Søndag 12. september feirer vi at Fjellveien er blitt 125 år.

I regi av det Lystige selskap blir det markering av dagen. Lag og organisasjoner som har en eller annen tilknytning til Fjellveien er bedt om å bidra til at jubiléet blir feiret på en behørig måte. Sandviksguttenes Forening og Sandvikens Bataljon har sagt seg villige å yte sitt denne søndagen...

Søndag 12. september kl. 10.30 stiller vi på Sandvikstorget – både gamlekarer (i tidsriktige klær) og fanegarde (i uniform) for å marsjere i samlet flokk til Fjellveien. Vi ber om at du stiller finpyntet på linje denne dagen! Følg for øvrig med i pressens omtale av begivenheten

Denne dagen kan hele familien legge søndagsturen sin hit.

Gamlekarer og korpsets fanegarde stiller ved Madam Felle-statuen kl. 10.30.

Beduggingen av treet 4. mai

Einar Berge Hansen fikk det ærefulle oppdraget å bedugge treet.

Rigmor «Rikken» Mortensen overrakte Madamen blomster.

En stolt Alf J. Hansen fikk Madam Felle-medaljen i gull.

Alle bildene er tatt av J. Tangseth.

Pilen 17. mai

Det er noe eget dette med å slite seg opp Stoltzen 17. mai om morgenen, kanskje den dagen i året vi står tidligst opp!

39 tobeinte og div. firbeinte hadde tatt turen. Jan Olav Larsen hadde som vanlig ordnet med tauene til flagget dagen før, og da vi hørte drønnet fra kanonene på Skansen ble flagget heist. Det var tett tåke, men for de som var tålmodig fikk de i noen sekunder se Pilen i all sin prakt, 4-5 minutter over 07.00.

Sanger og spekekjøtt samt noe drikke attåt hører med.

I år var det 30. år på rad Svein Johannessen karret seg opp. Gratulerer!

John Lervik firte flagget presis kl. 21.00, noe vi andre setter pris på.

Dagen

17. mai -04 på Sandvikspilen. Tåkete og frisk vind fra sør. Ca. 40 tilstede.

Foto: S. Tangseth.

Fisketuren

«Thoremann har en!» lød det fra babord side, og på fiskestangens bue øynet vi at dette ikke bare var en vanlig pale. Noe gulbrunt viste seg nede i dypet, og snart kunne vi se en stor torsk velte seg i vannskorpen. «Kleppen!» Etter et par mislykkede forsøk festet kroken seg under gjellene, og i triumf kunne Thor Olsen fra Rosesmuggrenden, men nå eier av huset til kjøtthandler Nordrehaug (Sandviksvei 47) heve den 4 kg nydelige torsken i været. Franne sin 2 kg torsk var ettertrykkelig slått ut i konkurransen om størst fisk.

Sandviksguttenes Forening arrangerte onsdag 2. juni den årlige fisketuren for 46. gang. De siste årene har vi vært usedvanlig heldige med været – så også denne gangen. Presis kl. 18.00 løsnet mannskapet ombord, Fedda og Hellevik, trossene og Christian Brørs satte kursen mot Hjeltefjorden. Skipperen selv, Wollert, var lite synlig denne kvelden. Han sto på hodet i maskinrommet. Det var problemer med kjølevannet, noe vi på dekk ikke merket noe til.

Vest for Færøy og Bukkholmen la vi oss til på

Ikke alle fisket. Alf Hansen, Dag Nilsen, Willy Hovland og Einar B. Hansen not timene om bord i Christian Brørs. Foto: S. Tangseth

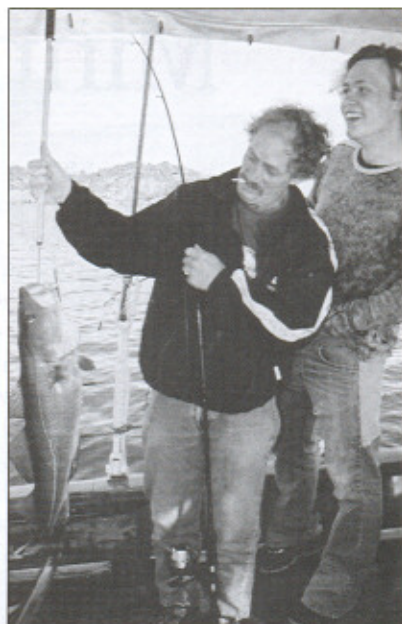
Grunnen, og alle fiskerne fikk straks snøret i bånn.

Palen er som vanlig en gjenganger – en fisk vi alltid kan stole på. Og når den i tillegg er feit og stor, fylte de fleste snart en plastpose med sprellende fersk fisk. Solen skinte, varmen var behagelig, pratene gikk og Hot-Dogen og forfriskende drikke gikk ned på høykant. Så kvelden kunne bare bli vellykket.

Hjemover arrangerte styret utlodning og premien var som vanlig 2 små flasker med noe brunt i. Diplomer ble så delt ut til verdige vinnere.

Som forventet fikk Thoremann for størst fisk, Frantz Henrik Dueland halte flest fisk over ripen, Stein Ove Natland klarte å fange den minste og Knut Flokested (mener Folkestad) var den heldige vinner av diplom for størst floke. Thoremann fikk også diplom for den mest eksotiske skapningen – en trollkrabbe hadde klart å hekte seg på sluken. Alt i alt en meget vellykket kveld, og de fleste av de vel 20 deltagerne hadde trolig fisk til middag dagen derpå.

Og i Sandviksvei 47 var det kokt torsk på menyen.

Thoremann fikk en torsk på 4 kg. Foto: S. Tangseth.

S. Tangseth

Til Sandviksguttenes Forening

Å oppleve Sandviken på sitt fineste, tidlig en 17. mai morgen på Pilen, er meg en sann Glede.

I år ble Gleden desto større da jeg mottok Diplom for 30 gangers fremmøte.

Dette er en liten hilsen med Takk til alle medskyldige og ønsker om en riktig God sommer!

I all takknemlighet

Svein Johannessen

Svein Johannessen feirer sin 30. 17. mai på Sandvikspilen. Her sammen med Rolf (Dolla) Rasmussen og Einar B. Hansen. Foto: S. Tangseth.

Minner fra Sandviken

I siste utgave av bladet ble det i et intervju med Rolf Rasmussen (Dollaen) nevnt noe om et lite buekorps (kompani) i Rosemuget. Det er helt riktig men det het ikke Planets Kompani med derimot Rosemugets kompani som naturlig var.

Det må ha vært omkring 1947-48 vi fant på dette. Ledet av Kjell Olsen (Tekken) som selvutnevnt sjef satte vi i gang med stor kreativitet. Rolf Jørgensen sin far (de bodde i hjørnehuset Rosemuget/Sandviksveien) var baker hos Martens. Luene skaffet vi oss derfor ved at Rolffen klippet bena av faren sine hvite bakerbukser som vi sydde sammen på ene siden og vringte dem og vips hadde vi flotte båthuer. Fanen laget vi av en lang gardinstang og en utbrettet melsekk som vi malte og tegnet på. Også dette skaffet Rolffen og dermed sikret han seg tittelen fanebærer. Selv var jeg enslig trommeslager og mener å huske at vi på det meste kunne være mellom 20-30 gutter på linje.

Etter en stund fikk vi til stor begeistring en flott og skikkelig fane av gamle Dueland, bestefaren til Frans Henrik (Franne). Den var blå og stor med fine farger og trykk på, men jeg husker ikke hva som stod på den. Rolffen mener å huske at det sto Fæstergrenden kompani på den, men er ikke sikker. Det bærer imidlertid bud om at det hadde vært aktivitet med små buekorps/kopani i området lenge før vi fant på dette. Samtidig med oss var der noen som drev på i Ekrengaten/Gørbitzgangen og som det hendte vi var sammen med.

Rosemuget. I disse vakre omgivelsene marsjerte Rosemugets Kompani. Foto: S. Tangseth.

Rolffen mener vi leverte fanen tilbake til Dueland etter at korpset gikk i oppløsning, så kanskje ligger den på loftet hos mor til Franne i Rosemuget den dag i dag?

Etter oppløsningen ble det i ettertid Sandviken Bataljon for de fleste av oss.

Når vi først er inne på buekorps, historikk og tradisjon har jeg lyst å nevne en artig historie, synes jeg i allefall. Min farfar var fløttmann på Sandvikstorget og de bodde på Grunnen. Noen husker vel det lille gule fløttmannshuset med grønne lister som sto plassert på kaikanten (den gang) til venstre for Rimibutikken i dag. Det var utgangspunktet hans når han skulle ro folk og mannskap til og fra alle båtene som lå til ankers ute på redan utenfor.

Jeg møtte aldri han, han døde før jeg ble født (druknert i embeds medfør på Sandviksflaket). Poenget er imidlertid at min far fortalte at min farfar gikk i Sandvikens Bataljon og var angivelig trommeslager og det må ha vært i 1880-årene. Min far var trommeslager i bataljonen i årene like før 1920, jeg var det i 1950-årene bl.a. på 100-års jubiléet i 1957. Terje, vår eldste sønn, var slager først i 1980-årene, bl.a. på 125-års jubiléet i 1982 og vår yngstemann Thomas (22 år yngre enn Terje) går i korpset nu i 2000-årene og fikk pokalen for mest fremgangsrike slager i fjor.

Konklusjonen må være at familien har hatt sans for bataljonen og for slagerjobben i særdeleshet. Dollaen er så vidt inne på dette med tørrfisk og bodene. Her kunne man jo skrevet bøker og fylt dem med det temaet. Jeg er noen år eldre enn ham og opplevet nok dette miljøet enda mer enn ham, da noen av oss den gang jobbet mye på tørrfiskbodene om sommeren og på opptak om bord på skøytene når de losset fisken som de kom med fra Nord-Norge.

Om vinteren jobbet vi på sildeopptak om bord i sildeskøytene som kom inn om kvelden fra feltet og da sto vi om bord i lasterommet hele natten iført vadere og håvet silden opp i svære fat som siden ble heist opp og inn på fiskehusene i Sandviken. I denne tiden fantes en masse eldre løsarbeidere i Sandviken (ref. venteværelset på Sandvikstorget) som vi ungdommer konkurrerte med om disse jobbene. Ofte foretrakk de oss da vi var store og sterke og i motsetning til alternativet holdt vi oss edru. Her kan man la nostalgien råde og minne om navn som Hei på deien, Gubbien, Smakjen, Tyten, Hønsbiggen, Pillamøkken, RaudeOla, SkjegleGjerten, Ålestrilen m.fl. Med bl.a. legendariske Petter Jacobsen som gesell for noen av dem kunne det bli temmelig hett og mye moro inn i

Her på Grunnen vokste bestefaren til artikkelforfatteren opp. Dette bildet er fra ca. 1925.

(Sandviksguttenes Forenings Arkiv).

mellom spesielt fredag ettermiddag etter at lønningsspenningen var utlevert.

Jeg og min gode venn Ove Askeland (bror til Helge/Dusten) snakkes ofte sammen og minnes den tiden og kjenner jo historien bak hver av disse navnene, historier som er av uvurderlig verdi for oss som opplevde den tiden på godt og vondt. De

gode minnene er mange, men det var dessverre en bakside i mange tilfeller som førte til mye elendighet. Vi slapp helskinnet igjennom, men det gjaldt dessverre ikke for alle av oss på den alderen. Som sagt, her er mye stoff å ta av for eventuelle senere nummer av bladet hvis det er av interesse.

Tore Aaberg

Fløttmannshuset på Sandvikstorget. Bildet er tatt under krigen. Foto: Alf Skare. (Sandviksguttenes Forenings Arkiv).

Søren Hjeltn Friis Stoltz (1843-1931) var 14 år da han stiftet Sandvikens Buekorps i 1857.

Glimt fra Sandvikens Bataljon 1857 – 1998

Av Svein Tangseth

Sandvikens Buekorps under Stoltzebrødrenes ledelse

For 140 år siden fikk Sandviken sitt buekorps. Sandviken lå den gang utenfor byens grense. Området fra Muleelven til Lønborg i nord hadde vært i familien Garmans eie i nærmere 200 år. Dette eierforholdet skapte en stabilitet som kom til å få stor betydning for hele Sandviken. Eierne hadde full kontroll over «bydelens» utvikling. De ønsket at det skulle vokse opp et variert næringsliv, og at de som arbeidet i møllene, reperbanene, bodene m.m. skulle få anledning til å bo i nærheten av sitt arbeidssted. De sikret også jordbruket nødvendige arealer, og et resultat av dette ble at beboelseshusene ble bygget i såkalte grender. Her bodde fattig og rik ofte i samme hus: bøkkere, repslagere, sjømenn, geseller, fattiglemmer, daglønnerere, handelsmenn, ugifte mødre med store barneflokker osv. I 1857 gikk arbeiderbarn på «Gamleskolen» som kommunen kjøpte av Madam Beyer i 1842. Skolen lå der brannstasjonen i dag ligger og besto av 1 klasserom og lærerbolig. Undervisningen var obligatorisk, men mangelfull. Skulle en lære mer måtte en ta beina fatt og begynne på en skole inne i byen. Det var bare de rike familiene i Sandviken som hadde råd å sende sine barn på slike betalingskoler, 30 spesidaler for året var mye penger på den tiden.

De fleste guttene fra Sandviken gikk på Tanks skole. En onsdagsmorgen den 8. april fikk disse guttene se et buekorps for første gang. Det var Dræggens som var på utmarsj nordover og synet av de marsjerende guttene med fane og tromme vakte sandviksguttene «ubeskrevelige beundring og begeistring». Vi lar en av guttene, Julius Olsen, fortelle. Han ble politimester i Bergen og senere sorenskriver i Nordhordland.

Saagodtsom alle de gutter i Sandviken, som i min barndom gikk paa høiere skoler, var elever av Tanks Skole. Vi var en stor flok i forskjellige aldre fra 15 til 7 aar, men netop fordi vi levte for os selv derute, holdt vi sammen i langt høiere grad end gutter av saavidt forskjellig alder holdt sammen inde i byen. Da veien fra Sandviken til skolen var lang – en god halvtimes spadsertur – pleiet vi at danne et eller

flere følger. Hyppigst samlet vi os ved den nedre ende av «Lagaardsleitet» som den gang dannet skillet mellom «byen» og «Sandviken». Saa var det en morgen vaaren 1857, da vi endel hadde samlet os der og ventet paa andre, at «Dræggens Buekorps», der var stiftet aaret i forveien, kom forbi paa utmarsch med fane og trommehvirvler. Dette, som i aldfald jeg da saa for første gang og neppe tidligere hadde hørt tale om, vakte vor ubeskrevelige beundring og begeistring, og da korpset vel hadde passert, utropte jeg til de andre: «Vi maa ogsaa faa et saadant korps». De øvrige var enig, og vi besluttet at vente og se om Søren Stoltz (Rebslagerens eldste søn) som var den ældste og mest ansete i denne gutteskare og i alle vore leker den selvskrevene fører, skulle komme, idet vi da vilde be ham om at sætte sig i spidsen for dannelsen av et korps. Og ganske riktig. Han og hans et par aar yngre bror Christian kom straks efter. Ogsaa de hadde mødt Dræggekorpset og var optat derav. Søren erklærte uten nølen at han vilde sætte sig i spidsen for dannelsen av et buekorps for Sandviken; og dette skete med saa stor fart, at nogen faa dage derefter var dannelsen paa det rene mellom os alle. Av Søren Stoltz ble det berammet et møte til konstituering. Dette fandt sted en lørdag eftermiddag i Hoffmannsgaardens (Püttergaardens) utmark paa en haug som hadde en ganske særegen form og som laa der hvor mekler Einar Eriksens villa nu ligger eller maaske en smule sydligere. Haugen var langstakt med en skarp skrænt mot sydvest. Her samlet sig oppe paa haugen under Søren Stoltz's

Julius Olsen taler til guttene ved 75-års jubileet i 1932.

Julius Olsen var født på «Grunnen» i 1848 hvor hans far drev bondehandel. Han tok juridisk embetseksamen, ble politimester i 1893 og sorenskriver i Nordhordland i 1905. Han var levende interessert i korpset, og var med på de store jubileer så lange han levde.

Ukjent fotograf, Sandviksguttene's forenings arkiv.

ledelse de ældre gutter, der ansaa sig som selvskrevne høvdinger; og nedenunder skrænten stod saa vi yngre der skulde utgjøre «den gemene hop». Sammenkomsten fik straks navnet «Althinget»; og senere husker jeg at vi kaldte haugen «Thingvalla».

Paa det konstituerende møte, ble vort vaaben bestemt at være «bue», jeg har seet fremholdt, at jeg skulde ha stemt for lanse eller spyd, men jeg kan ikke erindre dette. Jeg har ialdfald senere altid beklaget at korpset har forkastet den stilfulde bue og antat som vaaben det ordinære trægever. Buen var et vaaben, som stod høit i vor agtelse i vore guttedage. Vi mindedes den ved Einar Tambeskjelver, Robin Hood og Wilhelm Tell. Offiserene fik allerede snart laant virkelige sabler (Borgeroffisersvaaben), vi andre fik senere trækorder som tilleggsvaaben.

Som uniform av anordnet grønt baand omkring huen og grønne render i benklærne. Senere fikk vi som galla-hødebedækning «Chacoer» som dengang var infanteriets hodebedækning efter fransk mønster, det franske militær var engang under Napoleon den 3die mønstermilitæret i Europa. Vore chacoer var av pap betrukket med tynt grønt lærred og dekorert med sorte border av blankt papir, og med en sort knop (Pompon) fremme i toppen.

Vore buer ble forarbeidet dels hos snekker Gørbitz i Sandviken, dels hos snekker Gundersen i Hollændergaten. Skafterne var av furutræ, selve buen av asketræ, strængen av oksetarm. De blev efterhaanden mere og mere omhyggelig forarbeidet; og buens spænding blev tilslut saa stærk, at der skule virkelig anvendes kraft paa at faa den spændt. Pilens fart og trælængde ble jo saa efterhaanden større og større og flere av os hadde virkelig oppnaaet en meget respektabel færdighet som bueskytter.

Vore første øvelser bestod selvfølgelig i linieekseris og marcher, hva jo de ældre allerede var opøvet i gjennom skolegymnastikken. Vore sammenkom-

ster fandt sted lørdag eftermiddag i sommerhalvaaret. Øvelsene gik for sig i baneveien for Stoltz's reperbane; og i styggeveir var repsluger Stoltz, der interesserte sig for vor lek, saa liberal at indrømme os spindeloftet i reperbanen, hvor der ikke ble arbeidet om eftermiddagen. «Huset Stoltz» var overordnet centrum for alt liv i Sandviken dengang. Familien hadde i 3 slægtled indtat den mest fremtrædende stilling der baade i virksomhetsliv og i social stilling. En gang om aaret hadde vi «fugleskyting» med præmie for den som skjøt ned kronen på fuglen. Vore marscher og utflugter strakte sig over hele Sandvikstærrenget; navnlig var skogen på Nævengaarden vor tumleplas, hvod vi ogsaa drev «Indiapkrig» med kastespyd, som vi anskaffet os av Hasselbusker.

Og saa var det «Ørnereiret». Det var i utmarken under Sandviksfjeldet, 2 ruiner efter «Skindflorer». Taket var raatnet bort, men murene stod igjen. Den ene laa i «Hoffmannsgaardens» utmark, den anden «Christinagaarden»s. Denne siste var den største. Jeg erindrer at der ble sendt en deputation til gaardens eierinde Fru Prahil for at be om tilladelse til at drive leken deroppe, hvilket ble tilladt. Her foregik da formelig beleiringer med stormangrep, og mange av oss fikk en bule i hodet, naar han under angrepet ble kastet ned fra de flere aler høie mure. Jeg har i de senere aar fra Fjeldveien ofte speidet efter disse «Ørnereir» opp i fjeldskraaning-en, men ikke opdaget dem, de er formentlig nu faldt sammen.

Men vi holdt oss ikke alene paa land med vore leke. Sjøen var næsten like saa meget vor tumleplas. Der var jo nok av baater at faa laart derute (min far hadde hele 3 og Stoltz likesaa mange) og saa arrangerte vi kaproing; jeg erindrer spesielt den 17de Mai, da vi hadde et meget stilfuldt kaproingsarrangement med utgangspunkt fra Stoltz's flagsmykete brygge og til Christiansholm og tilbake igjen, og med mange tilskuere.

Mer neste nr.

Sandvikens Buekorps, historiske optok i 1932.

Ukjent fotograf, Sandviksguttenenes Forenings arkiv.

Sesongavslutningen 2004

Søndag 6/6 var sesongens siste dag. Antrekk var som seg hør og bør denne dagen, full galla. Sløyfer på buene og sjerf og epoletter for offiserer og helebard.

Bataljonen stilte på linje kl. 15.00 på Sandvikstorget og fikk sine hederliger før runden (den store da været tillot det) i strøket.

Innmarsj på Sandvikstorget var kl. 16.00, og det var en spent stemning blant gutter og offiserer samt de fremmøtte pårørende; hvem får hva i år?

Sjefen gikk rett på og delte ut skytterplakettene. (Se res. i eget referat). Deretter var det utdeling av løpemedaljer.

Resultatene ble:

Klasse 6-8: Nr. 1. Soldat Dennis Sætersdal
Nr. 2. Soldat Christer Øye

Klasse 9-11: Nr. 1. Slager Sindre Henriksen
Nr. 2. Soldat Antony Rabeti

Klasse 12-15: Nr. 1. Slager Sander Toft
Nr. 2. Slager Thomas Aarberg

Offiserer +

16 over: Nr. 1. 2. Løytnant Stian Waage
Nr. 2. Slager Are Ulvøy

Voksne: Nr. 1. Pappa Dyvik
Nr. 2. «Goggen» Solberg

Beste loddselger Christer Øye.

Beste nybegynner Antony Rabeti.

Så til beste nybegynner: Antony Rabeti har vært en av de solide og samlende. Han fortjente så absolutt Skjoldet for beste nybegynner 2004. Gratulerer Antony!

Mest fremgangsrike soldat ble Fredrik Eldholm. Han har stilt hver gang denne sesongen, og hatt stor fremgang. Gratulerer Fredrik! Den var fortjent. Beste soldat var i år en av de yngste, men allikevel en «gammel» travet. Dennis Sætersdal var enstemmig valgt og fikk pokalen! Stå på Dennis! Gratulerer!!

Så til slagerne. Her ble bare pokalen for mest fremgangsrike slager utdelt. Her utpekte en mann seg, nemlig Steffen Dahl! Han har virkelig stått på i år og var en verdig «vinner». Han var dessverre på ferie denne dagen, men stå på Steffen. Gratulerer med pokalen!

Beste turgåer til hytten ble ikke utdelt i år da ingen nådde det magiske antall besøk.

Beste loddselger ble i år som i fjor: gromguttene Christer Øye. Kjempebra Christer. Stå på!

Så til medaljer og ordner:

En mann fikk sin 5 års medalje. Et år for sent rik-

signok. Han var også på ferie denne dagen, men har mottatt den nå. Are Ulvøy, gratulerer, det er bare 4 år igjen til 10 år!

10 års medaljen gikk i år til sjefen vår Bjørnar Helland og hans adjutant Are Berentsen.

Gratulerer begge to!

Offiserorden var det neste på programmet.

Ordenen gikk til:

1. Kompanisjef Bjarte Waage, 2. Kompanisjef Henrik Hovi Andersen, Fanebærer Richard Storevik og Adjutant Are Berentsen. Gratulerer gutter, stå på videre!

Så var det utdeling av pokalen til Beste offiser 2004. I sjefens begrunnelse het det bl.a.: «Han er pratsom, flink med guttene, INGEN fraværsdager, litt for glad i jenter, og sist, men ikke minst, kan marsjere og gå i takt». Beste offiser ble 2. Løytnant Stian Waage. Gratulerer Stian. Stå på!

Etter at pokalen var utdelt festet 1. Kompen en ny sjefsmedalje på Sjefen vår. Jeg vil på vegne av Sandvikens Bataljon få takke deg for 2 fine år. Lykke til med fremtiden!

Etter avslutning med Parade for Fanen, ble bataljonen dimitert etter at sjefen takket for seg. Turen gikk opp i Huset hvor det ble servert pølser, is og brus. Koselig.

Takk for en fin sesong og velkommen tilbake neste sesong.

Tore Waage
Siv. Rådsmedl.

Beste offiser 2. løytnant Stian Waage.

Sjefen med offiserene som fikk sin orden. Fra venstre: Fanebærer Richard Storevik, Sjefen, Adjutant Are Berentsen. 1. komp. Bjarte Waage. 2. komp. Henrik Hovi Andersen.

Landturen til Kristiansand

Denne turen gledet nok både store og små seg til. Som vanlig, nær sagt, var der en del viderverdigheter fra Dyreparkens side. Men, Arve ryddet opp med suveren stil, og 20. mai stilte alle ÷ 3 opp på Sandvikstorget kl. 08.00. Bussen ble stuert og turen begynte! 10 timer m/pauser før målet ble nådd – Kristiansand og Dyreparken!

Turen begynte med litt grått vær før vi kom opp i fjellet over Odda, da startet snøen, og i pausen på Haukeligrend var det kald vind og snødrev! Men, heldigvis, over Setedalsheiene og gjennom Setesdalen var det bare sol og sommer! Arve hadde bestilt kjettinger, men Gaia hadde glemt å legge dem i bussen. Heldigvis trengte vi dem ikke!

Etter en lang busstur, hvor alle var i topp humør, og tiden ble slått ihjel med kortspill, musikk og soving (og røykepauser for de som trengte det!) ankom vi Kristiansand i strålende sol. Bussen ble losset, hytter fordelt, folket gikk hver til sitt, for så å møtes til middag kl. 19.30.

Middag ble det – og hvilken middag! Jeg tror alle ganer ble tilfredsstillt. Maten var helt fantastisk, og det var mer enn nok til alle. Det «va berre lækker!»

Før middag kjørte Arve + undertegnede til Kjevik flyplass for å hente de 3 som ikke var med bussen fra Sandvikstorget. Dette på grunn av konfirmasjon. Så nå var alle på plass.

Etter at middagen var ferdig, kunne alle hente frokost til dagen etter i hytte nr. 15, som ble brukt til lager og samlingshytte. Vi fikk også de nye genserene og T-skjortene som alle skulle bruke (en slags uniformering). Deretter var kvelden fri til hva man ville.

Fredagen opprant med kjempefint vær. Arve delte ut billetter til Dyreparken, disse gjaldt for 2 dager, og det var bare å begi seg inn, noen til dyrene, andre til Kardemommeby og Kaptein Sabeltanns rike. Jeg tror alle storkoste seg. Heldigvis hadde vi 2 dager, så når portene steng-

te, og det var tid for middag, gledet alle seg til neste dag.

Etter middag var det en gjeng som benyttet seg av badeplassen bak hyttene. Vannet var nok kaldt, så det var relativt fort gjort, og tiden frem til «rosignal» ble benyttet til diverse ballspill og andre aktiviteter.

Her var offiserene flinke til å trekke med seg alle.

Vi voksne trakk til hytte nr. 15, hvor vi koste oss – til langt ut i de små timer. Diskusjonen gikk, og en hel del konstruktive idéer kom til overflaten. Hvilke? Det kommer etterhvert!

Lørdagen opprant, denne gang med regn og sol om hverandre. Men alle skulle i Dyreparken for å få med seg så mye som mulig. En favoritt hos alle var tigrene! Ellers var jo jakten på Julius og familien hans en av de store tingene.

Vi skulle også ha løpingen denne ettermiddagen, så alle ble samlet kl. 16.30 på plassen foran hyttene. Dette gikk raskt og greit, og vi var ferdig i god tid før middag.

Vel en time etter middag ble «offiserdøppingen» avholdt, og stort sett alle ble kastet i vannet, enten de var offiserer eller ikke!

Etter dette tok sjefen med seg de «store» guttene og offiserene inn til Kristiansand for å bowle eller spille biljard. Andre av oss forberedte oss på avreisen dagen etter.

Denne kvelden gikk stort sett alle tidlig til ro, vi skulle jo reise dagen etter.

Søndag morgen var det vasking og rydding av hyttene og oppmøte v/bussen kl. 11.00. Bussen ble lastet og jeg samlet alle for gruppebildet.

Så var det bare å starte hjemturen. Denne gikk etter planen, og da vi ikke var avhengig av et tidsskjema, stoppet vi på Haukeli for å spise en lett middag og ta en pause i kjøringen.

Finværet holdt seg, men det ble gråere og gråere jo nærmere vi kom Bergen. Men vi unngikk regnet – heldigvis.

På Sandvikstorget sto «mottagelseskomitéen» og ønsket oss velkommen. En kjempefin tur var avsluttet, alle var fornøyd. Arve! En stor takk til deg for et vellykket opplegg og kjempefin gjennomføring, – og ikke minst, – en behagelig busstur!

En ting til: Det gledet oss stort at alle de «større» guttene (les slagerne) stilte opp og var med på å gjøre denne turen til en komplett opplevelse for de yngre guttene! Det er vårt ønske at dere er med og stiller opp også i fortsettelsen.

Med dette vil vi i Rådet få takke for en kjempefin sesong, – samtidig ønsker vi alle velkommen til en ny sesong i 2004/2005.

TAKK ALLE SAMMEN!

Tore Waage
Siv. rådsmedl.

FRØSTER

Prosesspumper/Engineering

Sandviksveien 30 - N-5035Bergen
Tlf. 55 36 58 55 - Fax. 55 21 51 60

OBS!

OBS!

OBS!

Fjellveien 125 år

12. september 2004

Husk å møte ved

Medam Felle-statuen kl. 10.30

OBS!

OBS!

OBS!

Muljen Mat as

Øvre Sandviksvei 52.

Telefon 55 31 63 61 - 1

Åpnings

Man.-Fre. 09.00

Lørdag 10.00

Stedet for en hyggelig

REMA 1

HELLEVE

v/Terje Siverts

Søre Øyjorden 75, 5035 Berri
Tlf. 55 33 01 44, Fax. 5

REM 1000

**VINNER KAM
MOT HØY
PRISER**

Damegarden sin årlige utlodning finner sted 2 november kl 1900 i Grendahuset, Sandviksveien 41 (menighetshuset)

Vi har som vanlig fine håndarbeider som i år blir solgt på bongbøker på utlodning istedenfor åresalgene.

I tillegg har vi bøker hvor gevinsten er et 17-mai bord bestående av damaskduk, brodert 17-mai løper + servise. Bordet blir utstilt på Grendahuset.

Ellers har vi dukke med garderobe og selvfølgelig kake, kaffe og sosialt samvær.

Vi håpet på godt fremmøte.

Hjertelig velkommen.

Hilsen
Styret i Damegarden

Stor blomsterbutikk

...med godt utvalg til alle anledninger. Brudebuketter, sorgbinderi m.m.

åsane hagesenter

Tlf.: 55 39 56 00 - Fax. 55 18 28 05
E-mail: post@asane.hagesenter.no

Taktekking

- Kobber og Blikkenslagere
- Taktekkere
- Liffutleie

Carlsen på taket A/S
Carl Aug. Carlsen A/S
Skuteviksboder 12

Tlf. 55 31 74 81 - 55 31 12 29

Mob.tlf. 94 68 29 58 Privat tlf. 55 18 62 76
94 67 89 99 Telefax 55 31 74 81

Sandviken Frukt og Spill AS

Skuteviksveien 29 - 5035 Bergen. Tlf. 55 31 66 22

Kommisjonær NORSK TIPPING og RIKSTOTO
- Alt innen spill. Andelsbrev hver uke.

Baguetter, sandwich, hot-dogs, hamburger.

Hallskaret 105
5095 Ulset
Tlf: 55 53 10 26
Fax: 55 53 10 27
Mobil: 920 80 830
Mobil: 928 54 585
Priv: 55 18 31 09

JAN O. LARSEN A/S

JAN OLAV LARSEN
MALERMESTER

- fagkunnskap gir trygghet

Hårets glæder finner du på to steder

HERMANS
SALONG

TOUPÉ • PARYKK • DAME • HERREFRISØR

55 31 72 28
VETRLIDSALMENNING 17
V/FLØYBANEN

55 18 21 78
ÅSANE SENTER

Bestill billettene på
www.wideroe.no

widerøe
Member of the SAS Group

Caga Dame
DIN DAME OG HERREFRISØR - SANDVIKEN
TLF. 55 32 10 45

Malermester Karstein Stene as

Karstein Stene
Malermester

Helleveien 141 - 5039 Bergen - Mob. 934 63000
ISDN 55 33 09 15 - Fax 55 33 09 16 - E-post: mkastene@online.no

HELIKOPTER SERVICE

Eyvind Hartvedt

Fjæregrenden 10

5036 Bergen

Fjæregrenden 1, 5035 BERGEN

*Herved ønsker jeg et
årsabonnement
på bladet Sandviksgutten*

Navn

Adresse

Poststed

Send ingen penger - vi sender giro: kr. 30,- pr. nr. + porto

Skyting på Flygaren 2004

Skytterne 2004.

Onsdag 2.6. ble sesongens skytekonkurransen avholdt. Det ser ut som værgudene er på vår side når denne konkurransen avholdes. Sol og vindstille gjorde forholdene ideelle. Bataljonen tok en runde i strøket mens det ble klargjort for skyting. Nytt i år var at de yngste guttene fikk skyte med pistol i stedet for de «lange» og tyngre luftgeværene. Som vanlig var det de yngste som startet konkurransen. 3 prøveskudd og fem tellende på hver. Det ble konkurrert i 4 klasser, og første og andreplass ble premiært.

Resultatene ble:

Yngste klasse: Nr. 1. Soldat Dennis Sætersdal
Nr. 2. Soldat Christer Øye

Mellomste klasse: Nr. 1. Soldat Erik Bueide
Nr. 2. Soldat Antony Rabeti

Eldste klasse: Nr. 1. Slager Are Ulvøy
Nr. 2. Slager Thomas Aarberg

Offiserer: Nr. 1. 1. Faneoffiser Preben Jacobsen
Nr. 2. 1. Kompanisjef Bjarte Waage

En vellykket ettermiddag for alle som var med. Mye meget bra skyting!

T. Waage
Siv. rådsmedl.

Espalje på Flesland

«Lillegutten» med fanen som han har brodert.

Foto: S. Tangseth

Som kanskje ikke alle vet var vår alles «Lillegutt» Bjørn Olsen 60 år nettopp. Han valgte dessverre å «stikke av» til varmere breddegrader (Spania) for feiring av dagen, men vi «fanget» ham ved hjemkomst lørdag 12.6. på Flesland.

Vi stilte i «Huset» kl. 14.30 for å bli kjørt i samlet flokk til flyplassen. Etter rådslaging ble en «spion» sendt inn i avgang/ankomsthallen for å kunne gi beskjed når han gikk ned trappen. Kl. 16.27 ble han «oppdaget» og espaljeet stilt opp. Slagerne slo opp idet Lillegutt kom ut fra tollene. Blomster og forsinket gratulasjoner ble avlevert og Sandvikshurra ble ropt. Fint levert gutter! En «litt» forsinket, men velfortjent gratulasjon til en av Sandvikens Bataljons største personligheter og støttespillere!

T. Waage
Siv. rådsmedl.